

Тогази въ тѣхъ странѣ станѣло твърдѣ голѣмъ гладъ. А той, като нѣмалъ отъ що да живѣе, отишелъ та ся прилѣпилъ при едного отъ тамошны-тѣ челоуѣцы, който го пратилъ на поле-то си да насе свиніе-тѣ му; но той блудный сынъ прѣмиралъ отъ гладъ, и желаялъ да ся насыти отъ рошковы-тѣ, що ядѣли свиніе-тѣ, но никой му не давалъ.

И като дошелъ въ себе си реклъ: На колко башни ми ратаи останува хлѣбъ-тѣ, а пакъ азъ умирамъ отъ гладъ. Да станѣ да отидѣ при бащѣ си, и да му рекъ: Тате, азъ съгрѣшихъ на небе-то и прѣдъ тебе, и не съмъ вече достоинъ да ся нарежъ твой сынъ; стори мя като единъ отъ ратаи-тѣ си.

И станѣлъ та отишелъ при бащѣ си, и като былъ още далеко, баща му го видѣлъ, и като го пожалилъ, спустилъ ся, та припаднѣлъ на шіѣ-тѣ му и го цѣлувалъ.

Тогазы сынъ му реклъ: Тате, съгрѣшихъ на небе-то и прѣдъ тебе, и не съмъ вече достоинъ да ся нарежъ твой сынъ.

А баща му реклъ на слугы-тѣ си: извадѣте първѣ-тѣ дрехѣ, и облѣчѣте го, и на рѣжъ-тѣ му турнѣте пѣрстень, и обувкы на